

community

The New Apostolic Church around the world

01/2018/LT

2018-ųjų šūkis:

Ištikimybė Kristui

Leidyklos skiltis:
Vyriausiasis apaštalas apie
metų šūkį

Pamaldos Čikagoje:
Prašau, eikite!

Bažnyčios mokymas:
Mokymas apie mirusiuosius

New Apostolic Church
International

Ištikimybė Kristui

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

naujiems metams linkiu Jums gausios dieviškosios palaimos ir daug Dievo patyrimo.

Yra labai graži tradicija metų pradžioje linkėti vieni kitiems visko, kas geriausia. Tačiau galime padaryti vieni dėl kitų daug daugiau. Mes galime melstis ir mielajam Dievui sakyti: „Laimink mano brolių! Sustiprink mano seserį! Apsaugok ir paguosk juos.“

Melstis vienas už kitą galime kiekvieną dieną, visus metus. Ypatingai galvoju apie brolius ir seseris, gyvenančius vietovėse, kur vyrauja karai, kančia ir prievarta. Tačiau ir apie tuos, kurie kenčia didelius skausmus, kūniškus ar sielos skausmus. Mieli broliai ir seserys, būkite tikri: už jus yra daug meldžiamasi!

Apaštalai ypatingai meldžiasi, kad visi pasiektume mūsų tikėjimo tikslą: Jėzaus Kristaus sugrįžimą. Ir naujais metais trokštame tam ruoštis. O tam turime savo treniruočių programą – kasmet įgyvendinti vis kitą esminį punktą.

Jau dirbome meilės, džiaugsmo, laimėjimo ir garbinimo temomis. Taip pat ir šiais metais turime siektiną svarbų Nuotakos bendruomenės bruožą: ištikimybę Kristui.

Nuotakos skiriamiesiems bruožams šalia meilės bei džiaugsmo būtina priklausyti ir ištikimybė. Kitaip negali būti. Tačiau kaip mums įgyvendinti ištikimybę Kristui? Norėčiau paminėti keturis punktus:

- ištikimybė Kristui yra: sekti Jo pavyzdžiu
- ištikimybė Kristui yra: net ir sunkiais laikais išsaugoti meilę
- ištikimybė Kristui yra: norėti tarnauti
- ištikimybė Kristui yra: laikytis savo pažado.

Nuotrauka: Taprautinė NAB

Tai yra svarbiausi punktai. Pamaldose sužinome, ką mums asmeniškai tai reiškia.

Ištikimybės tema yra įvairialypė. Čia kalbama apie esmines sąvokas kaip sąžiningumas, pasitikėjimas, pastovumas ir patikimumas. 2018-aisiais trokštame intensyviai gilintis į daugialypius ištikimybės reikšmės lygmenis.

Kodėl? Tai juk yra pakankamai aišku: ištikimybė Kristui yra esminis dalykas mūsų tikėjime. Toks esminis, kad kai kurios pasaulio kalbos sąvokoms „tikėjimas“ ir „ištikimybė“ Naujajame Testamente vartoja tą patį žodį.

Taigi, linkiu Jums tikėjimo atžvilgiu stiprių 2018-ųjų metų: išlikime ištikimi Viešpačiui!

Jūsų Jean-Luc Schneider

Šeštadienį, 2017 metų birželio 10 dieną, vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider šventė pamaldas Čikagoje su tarnybos broliais iš JAV krašto bažnyčios

Nuotraukos: pigprox - Fotolia.com

Nuotrauka: JAV NAB

Prašau, eikite!

Mato 28,19.20

„Tad eikite ir padarykite mano mokiniiais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“

Širdingai mylimi broliai, jaučiuosi labai ypatingai, kad šiandien galiu būti jūsų tarpe, ir pirmiausia, kad daug brolių visoje šalyje yra prisijungę transliacijos vietose. Taip vyksta nedažnai, todėl norėčiau išnaudoti galimybę, išreikšti pirmiausia mūsų dėkingumą už jūsų darbą, jūsų paramą ir jūsų tarnavimą. Specialiai sakau „mūsų dėkingumą“, nes noriu kalbėti visų apaštalų vardu. Jūs žinote, kad esame priklausomi nuo jūsų pagalbos. Jėzus pasiuntė apaštalus ir mūsų tikėjimas bei įsitikinimas yra tas, kad ir Naujosios apaštalų bažnyčios apaštalai yra siųsti Jėzaus. Jis

suteikė jiems galingą užduotį, kurios vieni jie negali atlikti. Mums reikia jūsų pagalbos, jūsų maldų. Mums reikia jūsų palaikymo. Todėl esame tokie dėkingi, kad jūs pasiruošę dirbti Jėzui kartu su apaštalais.

Jūs pasakėte „taip“ jūsų ordinavimui ir tuo pačiu prisiėmėte dalį apaštališko įgaliojimo bei užduočių. Taigi, mes pasidaliname šią našą. Apaštalas, iš kurio gavote šį pavedimą, perdavė jums dalį savo įgaliojimo. Jūs vykdotė šį pavedimą ne tik taip, kaip galbūt atliekate darbą savo firmoje, o su visa širdimi ir iš meilės. Tai nėra paprastas darbas, kurį jūs dirbate. Tai yra tikėjimo darbas, meilės darbas, kuris susietas su daug pasiaukojimo ir maldų. Todėl esame dėkingi, kad buvote pasiruošę prisiimti šią užduotį. Kaip tarnybos broliai esate įgalioti apaštalo, su ordinacija perėmėte dalį apaštalo įgaliojimo. Tai reiškia: tarnystė ir tarnystės įgaliojimas galioja tik tol, kol esate surišti su apaštalu ir kol veikiate apaštalo pavedimu. Tai yra Naujosios apaštalų bažnyčios skiriamasis bruožas. Ne kiekvienoje bažnyčioje taip yra. Kai kuriose bažnyčiose yra taip, kad tas, kuris užima tarnystę, gali daryti ką nori – kol bendruomenė su tuo sutinka. Tačiau mūsų bažnyčioje taip nėra. Tarnybos brolių, kunigiškos tarnystės, diakonų, įgaliojimas galioja tik tuomet, kai jie veikia apaštalo pavedimu.

Kartais vienam ar kitam kyla neįprasta idėja: o, mes galėtume taip ir taip padaryti, ir tai būtų gerai. Tada broliams turiu pasakyti: galbūt tai yra malonu, bet ar esate tikri, kad tuo momentu veikiate apaštalo pavedimu? Jei taip nėra, jūs nesate tam įgalioti. 99 procentai mūsų brolių elgiasi būtent taip ir už tai esame dėkingi. Na gerai, JAV teisingai elgiasi 100 procentų.

Kodėl apie tai kalbu? Todėl, kad tai yra svarbu. Visi mes veikiame su tam tikru įgaliojimu. Jūs kaip tarnybos broliai veikiate apaštalo pavedimu, kuris tą įgaliojimą gavo iš Jėzaus. Todėl šiandien parinkau šį Žodį, nes tai suvokti svarbu visiems tarnybos broliams – diakonams, kunigiškoms tarnystėms ir apaštalams: tai yra mūsų užduotis. Tai yra apaštalų užduotis, jie deleguoja dalį savo pavedimo ordinuotiems tarnybos broliams.

Kartas nuo karto yra įdomu pasvarstyti, ką apima mums patikėtas pavedimas. Jėzus aiškiai sako: „Eikite!“ Tai yra pirmoji pavedimo dalis.

Kai ordinuojama tarnystei – galbūt nereikia man to papildomai pabrėžti – tai nereikia, kad paskiriamas postas.

Šefu netampama. Gaunama tik darbo užduotis. Ir tai yra apeliacija: eikite! Tai taip pat reiškia: pajudėk! Reiškia, kad mes, apaštalai, bet taip pat ir kiti tarnybos broliai, turime labiau gilintis į Jėzaus Kristaus pažinimą. Negalime likti stovėti ten, kur dabar esame ir galvoti, kad viską žinome, viską turime. Turime gilintis į Kristaus pažinimą ir tam reikia Šventosios Dvasios vedimo. Turime laikytis šio vedimo ir eiti į žmones.

Eikite! Skelbti kitiems Evangeliją, reikia asmeninio kontakto. Šis Jėzaus kvietimas buvo skirtas ne kokiai organizacijai ar firmai. Ši apeliacija nukreipta į kiekvieną iš mūsų, į apaštalus ir jų bendradarbius: eikite!

Negalime sakyti: tai yra bažnyčios reikalas. Jei taip būtų, galėtume sakyti: mes skelbiame reklaminę akciją, kuri supažindintų su Evangelija ir Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimu; padarysime akciją ir baigta. Bet mūsų užduotis ne tokia. Mūsų užduotis: „Eikite!“ Jėzus norėjo, kad palaikytume asmeninius santykius su žmonėmis.

Neįmanoma patraukti prie savęs mokinių, įjungiant reklamą televizoriuje ar dar kažkur. Šis asmeninis kontaktas yra pavedimo dalis ir tai turime suvokti. Eikite! Mes turime eiti pas žmones. Turime su jais kalbėtis, juos įtikinti, juos motyvuoti. Tuo ir skiriasi

bažnyčia, Dievo kūrinys, nuo firmos. Mes negalime elgtis kaip firma. Mūsų užduotis yra eiti, kalbėtis ir užmegzti asmeninius santykius.

Eikite! O kam? Kad visas tautas padarytume mokiniais. Kažką padaryti mokiniu, reiškia įkvėpti jį sekti Jėzumi. Tokia yra užduotis. „Mokinio“ apibrėžimas yra: Jėzaus pasekėjas. Taigi, padaryti žmones Jėzaus mokiniais reiškia, juos motyvuoti sekti paskui Jėzų. Tam būtina sąlyga yra tikėti, kad Evangelija galioja visiems žmonėms – nesvarbu, kokiuose santykiuose jie gyvena, kokį kultūrinį pagrindą jie turi, kokia jų ekonominė situacija arba kokia jų praeitis. Ir būtent Evangelijos visuma. Negalime čia daryti jokių apribojimų ir sakyti: taip, dešimt Dievo įsakymų galioja visiems. Kas nevykdo Dievo valios, bus nubaustas. Tai yra tik vienas Evangelijos aspektas. Evangelijos visuma galioja visiems žmonėms – iš tiesų visiems žmonėms žemėje. Broliai, mes turime tuo tikėti. Mes turime eiti pas visų tautų žmones. Mūsų protėviai tai suprato taip: turime eiti į visas žemės šalis, kad liudytume žmonėms, pamokslautume Evangeliją ir supažindintume su Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimu. Už tai jums dėkojame ir reiškiamo jums pagarbą. Žinau, apie ką kalbu čia, Jungtinėse

Eik. Pasakyk tai žmonėms. Įtikink juos. Motyvuok juos.

valstijose ir Šiaurės Amerikoje. Šiaurės Amerikos broliai ir seserys padarė didelį darbą, skelbdami džiugią Žinią visame pasaulyje. Tai yra svarbus aspektas, tačiau tik vienas aspektas.

Morkaus Evangelijoje sakoma: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai“ (Mk 16,15). Turime eiti ne tik pas krikščionis į visas šalis, bet reikia pamokslauti Evangeliją visai žmonijai. Mes turime eiti pas visus, nepaisant jų santykių, kultūrų, amžiaus, ar jie turtingi, ar vargšai. Ir būtent tai yra mano rūpestis, kai žvelgiu į bendruomenes visame pasaulyje. Tada klausiu savęs, ar mūsų bendruomenės atspindi bendrą žmonijos vaizdą. Dar ne. Mūsų užduotis yra eiti į visas tautas ir pas visus gyventojus, be išimties. Mieli broliai, apie tai turime susimąstyti: visa žmonija, „visa kūrinija“. Tai kokia dabar yra mūsų užduotis? Turime padaryti juos mokiniais ir motyvuoti, tapti Kristaus

pasekėjais. Nenorime jiems nieko žadėti. Būtų labai paprasta nueiti pas vargšus ir jiems pažadėti, kad jie praturtės, jei seks Kristumi – ir dar daugiau, jei jie taps Naujosios apaštalų bažnyčios nariais. Galėtume nueiti pas ligonius ir pasakyti: jei seksite Kristumi ir apaštalais, pasveiksite. Arba nueitume pas prislėgtuosius ir pasakytume: jei seksite Kristumi, būsite išlaisvinti. Bet tokiu būdu nepadarytume jų mokiniais. Daug žmonių sekė Jėzumi, nes tikėjosi stebuklo. Jie troško būti pagydyti. Bet tai nebuvo mokiniai, kokių

troško Jėzus. Kiti tikėjosi iš Jėzaus, kad Jis pakeis jų santykius ir išvaduos iš romėnų jungo. Taip neįvyko. Jis troško mokinių, kurie sektų Jį iš meilės, Juo pasitikėtų ir būtų pasiruošę dėl Jo palikti

viską. Taigi, nėra prasmės kalbinti žmones ir jiems žadėti palaimą, turtus, sėkmę ir išlaisvinimą nuo skurdo. Tai yra beprasmiška. Tokiu būdu nepadarysime jų mokiniais.

Nėra prasmės ir gąsdinti žmonių didele širdgėla: jei jūs

Mūsų užduotis yra mokyti Jėzaus Kristaus įstatymo. Ne mūsų asmeninio įstatymo.

netikėsite, kentėsite kaip ir kiti, o mes būsime išganyti. Nėra prasmės taip gąsdinti.

Kaip galėtume padaryti Jėzaus mokiniais „visų tautų žmones“? Mes turime parodyti jiems Jėzaus Kristaus šlovę. Turime jų širdyse sudaiginti meilę Kristui. Turime jiems padėti atpažinti Jėzaus didingumą ir šlovę: Jėzus yra Dievas ir Dievas yra Jėzus. Jis yra nuolankus. Jis mylintis. Jis yra malonė ir kantrybė. Jis yra visagalis, bet nuolankus. Jis myli visus vienodai. Jis myli turtingus lygiai taip pat, kaip ir vargšus. Jis myli galingus lygiai taip pat, kaip ir silpnus. Galėčiau valandų valandas apie tai kalbėti, bet jūs tai taip pat gerai žinote, kaip ir aš: mes trokštame pasakoti žmonėms apie Jėzaus Kristaus šlovę ir šią šlovę sudaiginti jų širdyse, kad jie galėtų mylėti Jėzų. Tuomet jie seks Jėzumi, nes atpažins Jo meilę ir suvoks, kad Jis mirė dėl jų: Jėzus Kristus nori išgelbėti mane; aš seksiu paskui Jį, nes Jis mane myli ir trokštu būti su Juo amžinybėje; aš seksiu paskui Jį, nes Jis man yra pavyzdys – trokštu būti kaip Jis.

Tai yra tikroji motyvacija, sekti Kristumi. Broliai, mūsų užduotis yra eiti pas visus žmones – nepriklausomai nuo jų santykių, kultūrų ar socialinio statuso. Eikite pas juos,

užmegzkite kontaktą ir parodykite Dievo šlovę. Sprendimą sekti Jėzumi jie priims patys, nes suvoks: yra svarbu, kad būčiau pas Jėzų; noriu būti kaip Jis. Tokie yra tikri mokiniai.

Ir tada mes juos krikštysime. Kaip kunigiškos tarnystės broliai turite galią ir pavedimą krikštyti vandeniu. Ir jūs turite paruošti sielą Dvasios Krikštui per apaštalą. Tai ypatinga užduotis. Mieli broliai, mes turime aiškiai pasakyti, kad atgimimas iš vandens ir Dvasios yra būtina sąlyga, priklausyti Dievo tautai, ir jei ši sąlyga išpildyta, tada viskas yra gerai. Turime aiškiai pasakyti, kad jei esame pakrikštyti vandeniu ir Dvasia, įgauname ypatingą jėgą. Įgauname jėgą, kurią turime panaudoti. Tai priklauso nuo kiekvieno asmeniškai. Su šia jėga galime daryti tam tikrus veiksmus, pavyzdžiui, mylėti Jėzų, atleisti kitiems, sekti paskui, pasikeisti ir tapti panašesniu į Kristų. Kartais esu susirūpinęs. Nesu tikras, ar pasiruošimas Krikštui ir Šventajam Paženklinimui vyksta su pakankamomis pastangomis. Turime paaiškinti žmogui, kokią jėgą įgauname Šventuoju Paženklinimu ir kaip ją galima panaudoti. Geriausias būdas tai paaiškinti – parodyti tai. Praeitą sekmadienį minėjau, jog trokštame būti pavyzdžiu, kad Šventojo Paženklinimo jėga būtų matoma. Krikštykite ir aiškinkite, ką reiškia būti pakrikštytu. Parodykite žmonėms, kad tuo istorija nesibaigia, ji tik prasideda. Jūs įgaunate jėgą, kurios reikia, kad įaugtume į Kristaus būdą. Tai svarbi mūsų užduoties dalis: „Tad eikite ..., krikštydami juos ..., mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs.“ Turime juos įkvėpti, sekti Kristumi. Jie atpažino Jo meilę, malonę ir kantrybę bei apsisprendė iš meilės sekti paskui Jį, nes Jo meilė yra didelė. Dabar jie nori sekti Jį ir tapti į Jį panašūs. Dabar ir tik dabar galime jiems paaiškinti, kaip sekti Kristumi. Reikia laikytis keleto taisyklių, Kristaus įstatymo. Ir tai jiems paaiškinti dabar jau nebebus problema, nes jie veikia nebe iš baimės dėl bausmės. Ne, dabar jie myli Jėzų Kristų ir mes galime pasakyti: jei norite pelnyti Jo malonę, turite daryti taip ir taip, o taip nesielti. Ir jie elgsis taip iš meilės. Kas daroma iš meilės, niekada nekelia problemų.

Žinote, kartais darome kaip tik priešingai. Visų pirma kartais sakome žmonėms: „Nesielk taip. Jei taip elgsiesi, pateksi į pragarą. Tačiau jei elgsiesi gerai, būsi palaimintas.“ Taip nereikia sakyti. Jie pirmiausia turi mylėti Jėzų. Ir jei jie mylės Jėzų, bus galima paaiškinti, kaip reikia Juo sekti. Tada tai nebebus problema jiems. Tačiau mes turime juos pamokyti, nes Jėzus mus tam įgaliojo. Iš tiesų tai nėra daug. Bet nėra ir paprasta, mums tai didelis iššūkis. Tačiau tam mums nereikia išmokti taisyklių rinkinio.

Mūsų užduotis yra mokyti Kristaus įstatymo, ne mūsų įstatymo, taisyklių ar tradicijų. Taip pat turime labiau

koncentruotis, kad mūsų malda orientuotųsi tik į Evangeliją – į tai, ką sakė Jėzus ir apaštalai, paminėti Biblijoje. Viskas ten susieta su išganymu. Turime koncentruotis į tai, kas būtina išganymui, o ne į kažkokias taisykles. Jūs žinote, ką turiu galvoje. Tai, kas neturi nieko bendro su tarnystės pavedimu. Tai, kas neturi nieko bendro su išganymu. Tada negalime sakyti: mes veikiame tarnystės pavedimu.

Tai yra nesąmonė, nes pavedimo apibrėžimas yra aiškus. „Mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs“,- sako Jėzus, o ne tai, kas jums atrodo teisinga. Turime skelbti jiems Evangeliją. Sekimas Kristumi nėra monotoniškas. Turime tai suvokti. Kaip ir pradžioje sakiau, turime tikėti, kad Evangelija yra universali, nepriklausoma nuo santykių, kilmės, kultūrinio pagrindo ir socialinio statuso. Galima sekti Kristumi, jei esi neturtingas. Galima sekti Kristumi, jei esi turtingas. Galima sekti Juo, jei esi ligonis ar sveikas žmogus. Galima sekti Juo, jei esi senas ar jaunas. Nesvarbu, kokiuose santykiuose gyvenama, Kristumi galima sekti visuomet. Ir tai turime suvokti vis giliau ir giliau. Negalime reikalauti iš žmonių, kad taptų tokie kaip mes, nes manome, kad tik mes teisingai sekame Kristumi. Turime juos mokyti, gyventi pagal Kristaus Evangeliją ir pagal ją elgtis jų aplinkoje. Jie neturi pasikeisti. Ir mes neturime rūpintis, kad jie praturtėtų ir tada galėtų sekti Kristumi. Tai tikrai nėra mūsų užduotis. Žinoma, mes norime, kad vargšams sektųsi geriau, kad ligoniai būtų pagydyti. Bet tai neturi nieko bendro su Jėzaus pavedimu, „mokyti laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs“. Tai vienareikšmiškai skirtingi dalykai.

Mieli broliai, mūsų užduotis ateičiai: eiti pas visus žmones ir juos įkvėpti sekti Kristumi, nežadant jiems kažkokių pažadų. Trokštame tik atskleisti jiems Jėzaus šlovę ir meilę. Tam reikia asmeninio kontakto. Jei tuomet žmonės pamilsta Jėzų, galima suteikti jiems Šventąjį Krikštą. Tada galima ruošti juos Šventajam Paženklinimui. Galima jiems paaiškinti, kokią jėgą jie per tai įgauna ir kaip jie šią jėgą

Pamokslą papildė krašto apaštalai
Leonard Richard Kolb (JAV) ir Raúl
Eduardo Montes de Oca (Brazilija)

gali panaudoti. Tuomet turime juos mokyti, kaip galima sekti Kristumi ir paaiškinti, kad jie tai gali daryti bet kokiaje situacijoje. Ačiū Dievui, kad jiems nereikia tapti prancūzais tam, kad pasidarytų tikinčiais. Jie neturi rengtis ar valgyti kaip aš. Jie neturi mėgti muzikos, kuri patinka man. Manau, jūs suprantate, ką aš turiu galvoje. Jūs turite gerbti tuos žmones.

Tai galioja, jei kalbame ir apie jaunąją kartą. Leiskite jiems mėgautis jų jaunyste savo šalyje ir pasaulyje, kuriame jie gyvena. Jie neturi tapti tokiais, kokie mes buvome ar esame. Jie turi būti jauni žmonės, kokie ir yra. Jie gyvena savo pasaulyje ir savo laikmetyje. Bet ir jų pasaulyje bei jų laikmetyje jie gali sekti Jėzumi Kristumi. Apie tai turime susimąstyti. Tai nėra patogu. Žinau, apie ką kalbu. Tai iš tiesų reikalauja tam tikros aukos. Bet tokia yra Dievo valia. Tai priklauso apaštalų tarnystės pavedimui, į kurį mes visi esame įtraukti. „Mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs.“ To mokome, kai pamokslaujame. Tačiau kartais, mieli broliai, mūsų mokymas sudarytas pagal mūsų modelį. Tai yra priežastis, dėl kurios ir mes turime sielvarto, ir mūsų tikėjimas yra išbandomas. Turėkite galvoje: tai nėra Dievo bausmė. Tai nėra ženklas, kad Dievui mes nebeįdomūs arba kad mūsų darbas buvo niekam tikęs, todėl Dievas mūsų nelaimino. Kaip ir visi kiti Dievo vaikai ir visi kiti žmonės, mes taip pat susiduriame su širdgėla. Tačiau jei mes patiriame širdgėlą, esame išbandomi, jei nešame kryžių, reiškia Dievas iš mūsų nori truputį daugiau. Jis trokšta, kad mes toje situacijoje būtume pavyzdys ir gyventume taip, kaip Jis yra įsakęs. Nepraraskite drąsos, nepykite, jei kažkas negero nutinka jūsų gyvenime. Mokyti savo pavyzdžiu taip pat yra mūsų pavedimo dalis. Tačiau jei turime troškimą: dangiškasis Tėve, noriu vykdyti Tavo pavedimą, kurį esi man paskyręs; net ir šioje sudėtingoje situacijoje noriu būti pavyzdžiu to, ką esi mums įsakęs – sakau jums, broliai, jūs patirsite Jėzaus pažadą: „Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.“ Ypač tokiais momentais tai patirsite ir Dievas laimins jus ypatingu būdu. Amen.

ESMINĖS MINTYS

Mes einame pas visus žmones, kad jiems priartintume Jėzaus šlovę ir paskatintume Juo sekti. Mes mokome juos, kas yra būtina jų išganymui, nereikalaudami tapti tokiais, kaip mes.

Auksinių vestuvių palaiminimai: „Dėkokime Dievui už turta, kurį gavome“

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Krašto vyresnysis A. Andrijanov suteikia auksinių vestuvių palaiminimą Irenai ir Algimantui Tamošaičiams

apaštalų mokymą, būti pasirengę atleisti ir su kiekvienu susitaikyti, per Dievo palaimą tapti palaima savo artimui... Mėgaukimės dvasiniais turtais ir pasistenkime, kad ir kiti žmonės jų siektų. Dėkokime Dievui už turta, kurį gavome, ir dalinkimės juo su kitais.”

Sveikiname auksines poras, linkime Dievo palaimos ir toliau būti bendruomenėje meilės ir ištikimybės pavyzdžiais.

Advento muzika

Klaipėdos bažnyčioje gruodžio mėnesį tris sekmadienius po pamaldų bendruomenė buvo kviečiama pasiklausyti muzikos: tai tyli fleitos melodija, skambūs liaudies instrumentų garsai, nuostabūs vaikų balsai. Tradicija tapo tęstinio meninio projekto „Muzika visiems“ integruotas edukacinis koncertas „Advento tyloje“, Klaipėdos Jeronimo Kačinsko muzikos mokyklos ir Juozo Karoso muzikos mokyklos mokytojų ir mokinių koncertas, kurio organizatorė ir vedėja J. Kačinsko muzikos mokyklos mokytoja Natalija Andrijanova. Šiltą ir malonų įspūdį paliko Klaipėdos Vydūno gimnazijos mokinių choro koncertas.

Dainuoja mokinių choras

Šilutės bažnyčioje birželio 25 d. vyskupas A. Strelčiūnas suteikė auksinių vestuvių palaiminimą Angelei ir Emiliui Balodžiams. Ši pora gerai žinoma ir mylima mūsų bažnyčios bendruomenėje. 1993 metais Emilij Balodį apaštalas W. Schorr ordinavo į diakono, metų pabaigoje į kunigo tarnystę. Nuo 1996 iki 2003 metų jis buvo Šilutės NAB bendruomenės ganytoju, gegužės mėnesį ganytojas Emilis išleistas į poilsį. Angelė ir Emilis užaugino dvi dukras ir sūnų, džiaugiasi trimis anūkais.

Krašto vyresnysis A. Andrijanov spalio 15 d. suteikė auksinių vestuvių palaiminimą Klaipėdos bendruomenėje Irenai ir Algimantui Tamošaičiams. Pamaldoms duotas Žodis iš laiško Timotiejui: „Šio pasaulio turtuoliams įsakyk, kad nesididžiuotų ir nesudėtų vilčių į nepatikimus turtus, bet viltųsi Dievu, kuris apščiai visko mums teikia mūsų džiaugsmui“ (1 Tim 6, 17).

Sakydamas pamokslą, krašto vyresnysis kalbėjo, kad „Evangelija nurodo, jog yra ir dvasinių turčių, kurių dalį mes ir kiti galime turėti. Negalvokime vien tik apie save. Leiskime ir kitiems turėti dalį dvasiniuose turtuose. Mes galime savo artimui skelbti išganymą Jėzuje ir

Vyskupas A. Strelčiūnas su Angele ir Emiliu Balodžiais

I Darykite taip, kaip sako Viešpats

Koncerto "Advento tyloje" dalyviai

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Prie altoriaus patarnauja apaštalas W. Schorr

Apaštalas Walter Schorr Klaipėdos bendruomenėje spalio 29 d. laikė pamaldas Žodžiu iš Antrosios Karalių knygos: „Jis tad nukeliavo ir pasinėre septynis kartus Jordano upėje, pagal Dievo vyro žodį, jo kūnas tapo kaip mažo berniuko, ir jis pasidarė švarus.“ (2 Kar 5, 14).

Apaštalą lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas D. Ezerskis ir kunigai. Pamaldose dalyvavo Šilutės, Šiaulių, N. Akmenės, Radviliškio, Pakruojo, Kretingos NAB bendruomenių tikintieji.

Po maldos apaštalas W. Schorr perdavė nuoširdžiausius linkėjimus nuo krašto apaštalo R. Storck ir apaštalo F.-W. Otten.

„Mano širdingai mylimi kunigai, tarnybos broliai, broliai ir seserys, širdingai mylimi visi, aš džiaugiuosi, kad mes visi kartu galime išgyventi pamaldas. Ši bendruomenė susideda iš tikinčiųjų, kurie susirinko iš arti ir toli, bet mus jungia bendras noras – vėl išgyventi ir patirti Dievą visoje jo didybėje. Mes visi ateiname iš skirtingų situacijų, vienam gal vakar dar viskas buvo gerai, o šiandien jau blogai, bet gali būti ir priešingai... Kiekvienam atskirai aš norėčiau pasakyti, jeigu tu dabar savo gyvenime matai trūkumus, nepriteklus, jei tavo gyvenimas yra vienas didelis klausukas, kaip apsispręsti, turėkime pasitikėjimą Dievu. Dievas tau greit padės, ir parodys tau kelią, Jis

nuves tave ten, kur reikia ir parves... Tai tiek buvo mano pasveikinimo žodžio.

Kitą sekmadienį mes turėsime pamaldas mirusiesiems. Mes nežinome, kaip ten viskas vyksta danguje ir pragare, bet mes žinome kaip apie tai pasakojė Jėzus (Lk 16, 19-31). Tai pasakojimas apie turtingą vyrą ir vargšą Lozorių, apie tai Jėzus kalbėjo, kad pasibaigus gyvenimui viskas gali būti kitaip.“

Apaštalas W. Schorr priminė pasakojimą apie kariuomenės vadą Naamaną (2 Kar 5, 1-14). „Jisai turėjo padaryti tiksliai tai, ką jam pasakė Dievas, taip jis turėjo galimybę pasveikti“ - toliau kalbėjo apaštalas. – „Lygiai taip pat yra, žvelgiant į ateinantį sekmadienį... Atrodytų, kad tokiai sielai nebegalima padėti, bet mes su savo maldomis, savo laikysena į Dievą, norime susitaikymo ir atleidimo, norime gerai užtarti. Daryk, kas tau yra sakoma, tada tu atrasi gyvenimo kokybę amžinajame gyvenime. Ir to mes linkime visiems, ar šitame ar aname pasaulyje ateičiai. Amen.“

Prie altoriaus patarnavo krašto evangelistas Darius Ezerskis, kuris sakė: „Šiandien mes girdime iš mūsų apaštalo žodžius, kuriais Dievas mus moko: „Daryk tai, kas tau yra sakoma.“ Tai galioja ir sieloms amžinybėje, galioja priimti Dievo Žodį, priimti Evangelijos vertybes, galioja atleisti ir susitaikyti, tai galioja ir mums. Ko mes galime pasimokyti iš šitos Naamano istorijos? Pirma – Viešpaties

Seminarų dalyviai

malonės negalima nusipirkti. Viešpaties meilė yra duodama žmonėms. Antra – toje istorijoje buvo dar vienas svarbus momentas. Ne pats pranašas Eliša pasakė tuos svarbius žodžius, jis atsiuntė savo tarną. Tam tikros visuomeninės, žemiškos, žmogiškos nuostatos taip pat trukdo ateiti pas Viešpatį. Ir dar kartą: „Daryk tai, ką Viešpats liepia.“ Šiandien mes tai girdime iš mūsų apaštalo ir norime sekti šituo Žodžiu. Girdėjome apie atleidimą ir susitaikymą sieloms amžinybėje ir mūsų sieloms. Norime atleisti ir sekti Jėzų, mūsų Atpirkėją. Amen.”

Vyskupas, patarnaudamas sakė, kad džiaugiasi galėdamas būti čia, kur mums prie Viešpaties altoriaus patarnauja Kristaus pasiuntinys, mūsų apaštalas. „Naamanas, vykdamas pas pranašą, turėjo savo įsivaizdavimą ir supratimą, kaip turėtų vykti jo išgydymas, bet Viešpaties planas buvo kitoks. Taip yra ir su mūsų supratimu apie amžinybę. Apaštalas mus ragina ruošti pamaldoms mirusiesiems. Mano mieliaji, aš linkiu, kad iš šių pamaldų mes pasiimtume, ką Dievas, per savo pasiustąjį, per apaštalą įdėjo į mūsų širdis, kad mes taptume tais įrankiais, per kuriuos sielos amžinybėje galės patikėti, jog susitaikymas ir atleidimas yra įmanomas. Amen.”

Apaštalas W. Schorr suteikė Šventąjį Paženklinimą dviem sieloms iš Klaipėdos ir Kretingos bendruomenių.

Klaipėdos NAB choro solistė Regina ir jaunoji dainorėlė Margarita sugiedojo giesmę.

Seminarų diena Klaipėdos bažnyčioje

Klaipėdos bažnyčioje lapkričio 11-oji buvo seminarų diena sekmadieninių mokyklėlių mokytojoms, bendruomenių chorų vadovams ir vargonininkams.

Dalyvavo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, tikėjimo sesutės ir broliai iš Vilniaus, Kauno, Panevėžio, Šiaulių, Radviliškio, Ignalinos, Kybartų, Kretingos, Palangos, Šilutės ir Klaipėdos NAB bendruomenių, krašto evangelistas D. Ezerskis, kunigai J. Audickas, J. Drevnickis ir G. Šmitas.

Seminarą sekmadieninių mokyklėlių mokytojoms vedė krašto vyresnysis, jis kalbėjo apie mokyklėlių veiklą bendruomenėse, mokymo programą, pamaldas vaikams ir išvykas.

Chorvedžių ir vargonininkų seminarą vedė vyskupas ir mūsų bažnyčios chorvedė Asta Kolakauskienė. Vyskupas kalbėjo apie choro ir giesmių svarbą, atkreipė dėmesį į būtinas pauzes pamaldų eigoje, apie giesmių interpretavimą.

DOVDAS IR GALIJOTAS

(1.SAMUELIO 17)

Filistinai sutelkia savo pajėgas mūšiu. Saulius ir Izraelio vyrai taip pat ginkluojasi. Tarp dviejų kalnų, kur išsirikiuoja abiejų tautų kariai, yra slėnis.

Iš filistinų gretų išeina milžinas, vardu Galijotas, kurio ūgis daugiau nei trys metrai. Ant galvos jis turi varinį šalną, taip pat ir žvynuotas krūtinės šarvas yra varinis, kojas saugo varinės blauzdenos ir ant pečių kabo ietis su geležine galvute. Priekyje eina jo skydnešys.

Galijotas atsistoja prieš Izraelio kariuomenę ir kviečia dvikovai: „Jei jis mane nugalės ir mane užmuš, mes tapsime jūsų vergais, bet jei aš nugalėsiu ir jį užmušiu, jūs būsite mūsų vergai ir mums tarnausite.“ Keturiasdešimt dienų jis vis meta šį iššūkį izraeliečiams. Karalius Saulius ir jo tauta bijo Galijoto. Niekas nenori stoti į kovą su juo.

Taip pat ir trys vyresni Dovydo broliai priklauso izraeliečių kariuomenei. Tėvas yra per senas kovoti. Jis siunčia Dovydą, jauniausią savo sūnų, į stovyklą. Jis turi savo broliams nunešti pagruzdintų grūdų bei duonos. Taip pat Dovydui duoda nunešti tūkstantininkui šviežio sūrio. Kai Dovydas ateina į izraeliečių stovyklą, jie jau išsirikiavę kovai. Dovydas bėga link kariuomenės ieškoti savo brolių. Kol jis kalbasi su broliais, vėl stoja Galijotas prieš Izraelio kariuomenę ir reikalauja dvikovos.

Dovydas klausia: „Kas yra tas filistinas, drįstantis mesti iššūkį gyvojo Dievo gretoms?“ Vyrai jam paaiškina ir Dovydas sužino, ką karalius Saulius yra pažadėjęs: kas nugalės Galijotą, tą jis padarys turtingu ir atiduos savo dukrą į žmonas.

Dovydas ištaria: „Aš kovosiu su Galijotu!“

Vyresnysis brolis supyksta ant Dovydo, kas jis įsivaizduoja esąs, kad gali nugalėti milžiną. Karalius Saulius sako Dovydui: „Tu negali eiti prieš tą filistiną ir su juo kovoti, nes esi tik vaikas, o jis yra kareivis nuo pat savo jaunystės.“ Tačiau Dovydas atsako Sauliui:

„Tavo tarnas ganydavo savo tėvo avis; kada tik ateidavo liūtas ar meška ir nešdavosi avį iš kaimenės, vydavausi iš paskos ir kovodavau, išgelbėdamas ją iš jo nasrų. O jei atsigręždavo prieš mane, pagriebdavau jį už nasrų, parblokšdavau ir užmušdavau. Tavo tarnas yra užmušęs ir liūtą, ir mešką. Anas filistinas bus kaip vienas iš jų, nes jis metė iššūkį gyvojo Dievo gretoms.“

Karalius mato, kad Dovydas vienintelis turi pakankamai drąsos, kovoti su Galijotu. Tačiau jis nori bent jau savo drabužius, šalmą ir šarvus duoti. Dovydas apsisvelka Sauliaus drabužius bei pasiima jo kalaviją ir bando eiti, tačiau veltui. Taip jis negali net paeiti, tad viską nusivelka. Jis pasiima savo lazda, pasirenka penkis gludžius akmenukus iš upės vagos ir įsideda į piemens maišelio kišenę. Pasiima į rankas svaidyklę ir eina filistino link.

„Argi aš esu šuva, kad su lazda ateini prieš mane?“- Galijotas keikia Dovydą ir Dievą.

„Tu ateini prieš mane su kalaviju, ietimi ir durklu, o aš ateinu prieš tave vardu Galybių Viešpaties, kuriam tu metei iššūkį. Aš tave nugalėsiu, kad visi žmonės

Apie 1200 metus prieš Kristaus gimimą filistinai atkeliauja iš Balkanų/Graikijos srities per Viduržemio salą Kretą į Kanaano žemę.

Ten jie apsistoja pietvakarinėje pakrantėje maždaug tuo laiku, kai ir izraeliečiai yra Kanaano žemėje. Ilgą laiką Izraelis kenčia nuo pranašesnių filistinių, nes jie vidutiniškai yra didesni ir žino geležies apdirbimo paslaptis.

Jie turi tvirtesnius šarvus, stipresnius skydus ir perveriančius ginklus nei jų priešai. Palestinos žemė gali būti dėkinga filistinams už vardą Palestina (lotyniškas filistinių pavadinimas).

matytų, jog Izraelis turi savo Dievą“, - Dovydas šaukia Galijotui. Abu eina vienas link kito. Dovydas kiša ranką į kišenę ir paima vieną akmenį. Sviedžia jį ir pataiko Galijotui į kaktą. Milžinas pargriūva. Tada Dovydas paima filistino kalaviją ir nukerta jam galvą. Kai filistinai pamato, kad jų stipriausiasis mirė, ima bėgti.

PAS HUITEA TAUTIROS KAIMELYJE (PRANCŪZIJOS POLINEZIJA)

„lo Rana“ (labas) visiems vaikams! Aš vardu Huitea, man dešimt metų ir aš gyvenu Tautiroje, mažame kaimelyje Taityje, Ramiojo vandenyno pietuose esančioje saloje.

Daugelis žmonių yra girdėję apie Taitį, daugelis svajoja čia atvykti. Taitis iš tiesų yra labai gražus. Išėjus metus čia yra šilta ir gera gyventi. Tropiniame klimate veši reti vaisiai, tokie kaip rambutanai, panašūs į kininį ličj.

Be to, čia auga daug gėlių; labai gerai žinoma yra gardenija, iš kurios gaminamas Monoi. Tai yra aliejus, kuris pagražina plaukus ir padeda, kad saulė jų neišblukintų. Šias gėles mes įteikiame atvykstantiems svečiams kaip pasveikinimą.

Gėlės žydi iš tiesų visur. Mums niekada nereikia pirkti gėlių, kad papuoštume altorių mūsų bendruomenėje, mums tiesiog reikia jas nusiskinti.

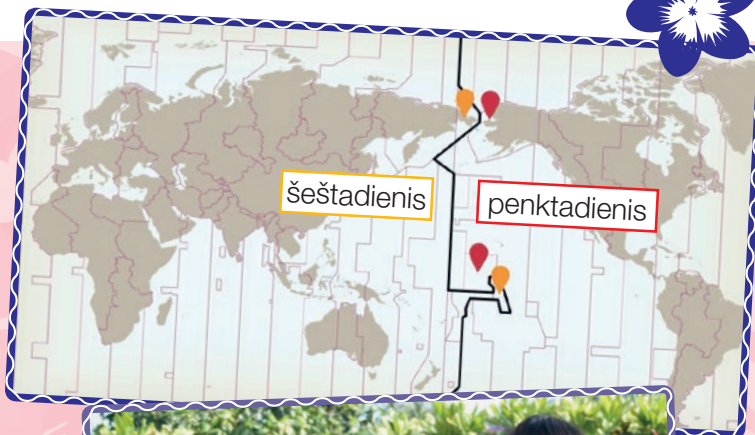
Bendruomenėje yra daug vaikų. Mielai einu į bažnyčią ir ten dažnai prižiūriu kūdikius.

Keletą kartų per metus mus aplanko tarnybos broliai, kurie atvyksta iš Prancūzijos arba Naujosios Kaledonijos, kuri yra 5000 kilometrų nutolusi į rytus nuo Taičio. Tarnybos brolis išvažiuoja šeštadienio rytą ir pas mus atvyksta penktadienio vakarą. Iš esmės jis keliauja laiku atgal, nes kerta laiko sieną, kuri egzistuoja tarp Naujosios Kaledonijos ir Taičio. Tokiu būdu būtų galima du kartus švęsti gimtadienį!

Mano šeima susideda iš mano tėvų, mano dviejų brolių Huitua ir Huimana (nuotraukoje šalia tikėjimo sesers Marie Rose, mūsų krašto evangelisto žmonos) ir manęs.

Mano mama, aš kartu su vienu kūdikiu iš bendruomenės ir mano teta.

Tai, ko daugelis nežino, kurie dar nėra buvę Taityje: mūsų paplūdimiai beveik visi yra padengti juodu smėliu, ne baltu. Taip yra todėl, kad sala yra vulkaninės kilmės ir uolų erozija sudaro juodą smėlį. Tačiau kojoms jaučiasi lygiai taip pat, lyg būtų baltas smėlis, nesibaiminkite!

Mes taitiečiai mėgstame plaukimą, bet taip pat ir banglenčių sportą, nes Ramiajame vandenyne dažnai didelės bangos.

Plaukti kanoja taip pat yra mūsų nacionalinis sportas. Ir čia tiek daug žuvų – netgi danguje debesų pavidale...

Nuotrauka: animafloa – Fotolia.com

Mokymas apie mirusiuosius – pagrindiniai klausimai

Tikėjimas pomirtinio gyvenimo kintamumu ir universalia Dievo išganymo valia: tokie yra du pagrindiniai mokymo apie mirusiuosius klausimai Naujojoje apaštalo bažnyčioje ir atsakymai į juos.

Mūsų dabartinė praktika remiasi biblijiniu tekstu (žiūrėti community 04/2017), tačiau tai įteisinta ir apaštalo tarnystės autoritetu, kurios užduotis yra tinkamai ir aktualiai aiškinti Evangeliją, ją atskleisti ir pamokslauti.

Sakramentų aukojimas mirusiesiems jokių būdu negali būti painiojamas su spiritizmu. Spiritizme pomirtinis gyvenimas galiausiai suvokiamas kaip dalis šio pasaulio ir jį galima tyrinėti kaip nežinomą žemyną.

Naujasis Testamentas ir juo paremtas Naujosios apaštalo bažnyčios tikėjimas labai atsargiai pasisako apie mirusiųjų pasaulį. Čia nesiekama rasti išvalgų apie pomirtinį gyvenimą. Čia nėra svarbus pomirtinio gyvenimo pažinimas, mirusiųjų būties suvokimas ir t.t. Jokių būdu negalima pomirtinio gyvenimo įtraukti į šį pasaulį ir neturime teisės juo disponuoti. Negali būti tenkinamas žmogiškas smalsumas, o tik skelbiamas išganymo pažadas, kuris galioja ir gyviesiems, ir mirusiesiems.

Šioje vietoje kyla du klausimai. Iš vienos pusės: kokioje būsenoje yra mirusieji? Iš kitos: kodėl jiems reikia sakramentų?

Kokioje būsenoje yra mirusieji?

Atsakymas į pirmąjį klausimą pavyks tik tada, jei bus pabrėžiama, kad miręs ir gyvas žmogus yra kaip vienas vienetas. Nors žmogiškos egzistencijos istorija baigiasi su mirtimi, tačiau ji lieka mirusiojo sudedamąja dalimi, tai reiškia, kad viskas, apie ką jis galvojo, ką patyrė ar padarė, sėkmingo ar nesėkmingo, priklauso jam. Taigi, žmogaus asmenybė išlieka ir po mirties. Mirusysis yra nepakeičiamas ir jis yra tas, kurį pakvietė Dievas.

Sielų būseną anapus yra įvairialypė Dievo artumo ir atitolimo nuo Dievo atžvilgiu. Bet kuriuo atveju su mirtimi ši būseną nepakinta. Kiekvienam mirusiajam, kuris yra atitolęs nuo Dievo, reikia ypatingo prielankumo, užtarimo.

Sakramentų aukojimas pagal Naujosios apaštalų bažnyčios įsitikinimą veda prie mirusiojo būsenos pasikeitimo. Žinoma nesiekama, kad mirusieji, kurie nebuvo Naujosios apaštalų bažnyčios nariai, būtų iš naujo pakrikštyti, ar mirusieji, kurie bus ženklinami Šventąja Dvasia, taptų Naujosios apaštalų bažnyčios nariais.

Daugelio krikščionių įsitikinimą, kad „žmogus [...] savo gyvenime turėtos nuostatos į Dievą pakeisti“ nebegali ir kad „pakeitimas neįmanomas [yra], nes miręs žmogus traktuojamas kaip apsisprendęs“, užginčija Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimas. Dėl šios pozicijos yra nepagrįstas amžinos pragaro bausmės ar amžino prakeikimo įsivaizdavimas. Pagrindas kiekvienam tokiam pozityviam pasikeitimui – ir čia, ir ten – yra atsigrėžimas į Dievą, taigi, tikėjimas. Todėl ir mirusieji nėra atleisti nuo būtinybės tikėti. Tikėjimo pagrindas ir parama, leidžianti užmegzti naują santykį su Dievu, yra sakramentai, būtent Krikštas, Paženklėjimas Šventąja Dvasia ir Šventoji Vakariėnė.

Kodėl mirusieji yra priklausomi nuo sakramentų?

Pagal Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimą buvimas krikščionimi patvirtinamas ir sustiprinamas sakramentais.

Tokiu būdu Krikštas yra esminis Dievo „Taip“ žmogui. Kas trokšta priimti išganymą, kas nori sustiprinti ir išlaikyti tikėjimą, tam yra būtina priimti sakramentus, tai pagal Naujosios apaštalų bažnyčios suvokimą galioja ir gyviesiems, ir mirusiesiems.

Naujosios apaštalų bažnyčios katekizme (9.6.3 skyrius) šia tema rašoma ir tuo pačiu pabrėžiama apaštalų tarnystės reikšmė: „Jėzaus pavidimą, skelbti Evangeliją, atleisti nuodėmes ir aukoti sakramentus, apaštalai vykdo ir gyviesiems, ir mirusiesiems. Jie veikia vietoje Kristaus ir Jo vardu. Kaip Jėzus atnešė savo auką žemėje, taip išganymo skelbimas žemėje vyksta per apaštalus. Sakramentai visada turi matomąją pusę, todėl gali būti atliekami tik matomose srityse. Sakramentų, kaip esminių išganymo skelbimo elementų, poveikis yra vienodas tiek gyviesiems, tiek mirusiesiems.“

Masthead

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243,
8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str.
233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Nuotrauka: xy – Fotolia.com

Skirtumas tarp mokymo apie mirusiuosius ir spiritizmo

Užtarimo prašymai vietoje užkalbėjimų, dieviškas veikimas vietoje žmogiško smalsumo: mokymas apie mirusiuosius Naujojoje apaštalų bažnyčioje neturi nieko bendro su spiritizmu.

Retkarčiais Naujajai apaštalų bažnyčiai priekaištauojama, kad joje mokymas apie mirusiuosius turi tam tikrą panašumą su spiritizmo praktikavimu arba netgi priklauso prie spiritizmo spektro. Šiame straipsnyje bus paaiškinta, kad mokymas apie mirusiuosius jokia būdu negali būti siejamas su spiritizmu.

Kas yra spiritizmas?

Pirmiausia yra būtina paaiškinti, kas iš tiesų yra spiritizmas. Spiritizmas remiasi pomirtinio pasaulio tikrove, kuriame yra mirusiųjų sielos. Ši pagrindinė prielaida sutinkama ne tik spiritizme, bet ir daugelyje religijų praeityje ir dabartyje. Taip pat ir Naujoji apaštalų bažnyčia remiasi pomirtiniu

pasauliu, kuriame yra mirusiųjų sielos. Tačiau ši pagrindinė prielaida spiritizme praplečiama, yra teigiama ne tik sielų egzistencija, bet ir galimybė, pavyzdžiui, su jomis susisiekti medijų pagalba.

Biblijiniai pavyzdžiai

Mirusiųjų iškvietimas, kuris yra esminė spiritizmo dalis, yra minimas jau Senajame Testamente, nes Izraelio pagoniškoje aplinkoje spiritizmas buvo religinės praktikos dalis. Senajame Testamente mirusiųjų iškvietimas – įskaitant aiškiaregystę, astrologiją ir pan. – akcentuotinau atmetamas kaip stambeldystės forma. Pakartoto Įstatymo knygoje 18, 9-12, pavyzdžiui, sakoma: „Kai būsi įjęs į

kraštą, kurį Viešpats, tavo Dievas, tau duoda, nesimokysi pamėgdžioti tų tautų bjaurių darbų. Tenebūna rasta tarp jūsų nė vieno, kuris aukoja savo sūnų ar dukterį ugnimi, ar kuris užsiima būrimu, ar yra žynys, ar burtininkas, ar raganus, ar kerėtojas, ar kuris tariasi su vaiduokliais bei dvasiomis, ar kuris teiraujasi mirusiųjų. Juk kas tik tokius dalykus daro, tas yra pasibjaurėtinasis Viešpačiui; už tokius bjaurius darbus Viešpats pašalina tautas tau iš kelio.“

Yra žinomas pasakojimas apie raganą iš En-Dore, kuri Sauliaus prašymu iššaukia pranašo Samuelio vėlę (1. Samuelio 28,7–20). Ši Senojo Testamento istorija dažnai būdavo naudojama kaip įrodymas, kad mirusiųjų iššaukimas, nors ir uždraustas, bet yra įmanomas ir žmonių įgyvendinamas. Tačiau šis biblijinis pasakojimas netarnauja tam, kad teigtų mirusiųjų iššaukimo galimybę, o tam, kad paaiškintų, kaip toli Saulius jau buvo nutolęs nuo Dievo. Pranašas galiausiai pasirodo tik todėl, kad išartų, jog karalius bus atiduotas į priešų rankas.

Modernus spiritizmas

Laikui bėgant, ypač nuo vėlyvojo XVII amžiaus, taigi nuo Šviečiamąjo amžiaus, įsivaizdavimas, jog galima kontaktuoti su dvasiomis ar mirusiais, buvo traktuojamas kaip prietaras. Tik XIX amžiuje, kai Šviečiamąjo amžiaus racionalizmu ne kiekvienoje srityje buvo norima remtis, buvo prisiminta ši praktika.

XIX amžiuje atsiranda modernus spiritizmas. Tačiau jei prieš tai dvasių ir mirusiųjų iškvietimas priklausė religinei praktikai, modernus spiritizmas nebūtinai turi aiškią religinę sąsają. Bandoma sistemingai ir beveik moksliniais būdais kontaktuoti su mirusiųjų dvasiomis ar sielomis ne tik tam, kad būtų įrodytas gyvenimas po mirties, bet ir įrodyti pomirtinio gyvenimo egzistenciją, apie kurią norima sužinoti kuo artimiau. Pavyzdžiui, mirusieji apklausiami, kokioje būsenoje jie yra ir kaip pasiekti aną pasaulį.

Spiritizmas siekia įrodyti sielos nemirtingumą arba pomirtinio gyvenimo egzistavimą per mirusiųjų apklausą. Pomirtinis gyvenimas ir mirusiųjų sielos tampa spiritizmo tyrinėjimo objektu. Jie tampa žmogiško smalsumo objektu. Tokiu būdu nežiūrima rimtai į kontrastą tarp šio ir ano pasaulio, tarp transcendencijos ir imanentiškumo. Dar daugiau: pomirtinis gyvenimas atrodo kaip nematoma šio pasaulio dalis, kurioje galioja tie patys dėsniai kaip ir materialiaame pasaulyje.

Taip pat dažnai spiritizmas suvokiamas kaip alternatyva krikščionybei, apie kurią teigiama, jog ji yra varžoma dogmų ir nepakankamai domisi pomirtiniu pasauliu.

Ar mokymas apie mirusiuosius turi kažką bendro su spiritizmu?

Kaip vertinti priekaištą, kad mokymas apie mirusiuosius yra tam tikra spiritizmo rūšis arba gimininga jai? Jei spiritizmu užsiimantis asmuo kviečia mirusiųjų sielas, kad iš jų kažką sužinotų, tai mokymas apie mirusiuosius net nebando kontaktuoti su mirusiais, kad kažką sužinotų apie juos ar pomirtinį gyvenimą. Taigi, mirusieji čia nėra žmogiško smalsumo objektai arba mokslinių tyrinėjimų siekis. Į pomirtinį gyvenimą nežvelgiama kaip į nematomą dabartinį pasaulį, kurį būtų galima moksliskai tyrinėti, o jis paliekamas ramybėje kaip kitoniškas ir neatskleidžiamas.

Mokymo apie mirusiuosius esmė yra tik viena: būtent padaryti sakramentus prieinamus mirusiesiems, nes jie yra būtini išganymui. Čia veikia ne žmonės iš savo paskatų ar turintys ypatingą interesą pomirtiniam gyvenimui, o pats Dievas pasitelkia žmones, būtent apaštalus, kad mirusiųjų sieloms būtų prieinami sakramentai. Kurie mirusieji priėmę sakramentus bus išganyti, o kurie ne, yra paslaptis.

Mokymas apie mirusiuosius neaiškina nieko kito, kaip tik Dievo išganyto valią, kuri apima gyvuosius ir mirusiuosius. Mokyme apie mirusiuosius kontaktas su mirusiais neįveda jokios rolės, daug svarbiau yra užtarimo maldos, kuriose prašoma Dievo maloningai žvelgti į neišganytuosius. Per tokias maldas ir mylintį elgesį mūsų aplinkinių atžvilgiu, parodome Dievui, kad rūpinamės ne tik savo ar visų gyvųjų išganymu, bet ir mirusiųjų išganymu. Per tai yra užtikrinama, kad mirusieji ir gyvieji yra didelė išganyto siekianti bendrystė ir kad Kristaus bažnyčia yra gyvųjų ir mirusiųjų bendrystė.

Apžvalga

07.01.2018	Bandžulis (Gambija)
14.01.2018	Kelnas (Vokietija)
19.01.2018	Lahoras (Pakistanas)
21.01.2018	Karačis (Pakistanas)
11.02.2018	Landkvartas (Šveicarija)
18.02.2018	Keiptaunas (Pietų Afrika)
25.02.2018	Dieburgas (Vokietija)
28.02.2018	Jaundė (Kamerūnas)
02.03.2018	Bata (Ekvatorinė Gvinėja)
04.03.2018	Librevilis (Gabonas)
18.03.2018	Rosarijas (Argentina)
19.03.2018	Okna Murešas (Rumunija)
24.03.2018	Ocna Mures (Romania)
25.03.2018	Baja Marė (Rumunija)
30.03.2018	Kotbusas (Vokietija)

New Apostolic Church
International

